

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 1975/7

Karar Sayısı : 1975/33

Karar Tarihi:4/3/1975

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN MAHKEME : İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesi.

İTİRAZIN KONUSU : Cumhuriyetin 50 nci Yılı Nedeniyle Bazı Suç ve Cezaların Affı Hakkındaki 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendinin, Anayasaya aykırı olduğu ileri sürülerek, Türk Ceza Kanununun 510. maddesi yönünden iptaline karar verilmesi istenmiştir.

I- OLAY :

Sanığın Türk Ceza Kanununun 510. maddesi uyarınca cezalandırılması isteğiyle İstanbul 4.Ağır Ceza Mahkemesinde açılan kamu davasının yapılmakta olan duruşmasında sanık vekili, 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendinin, biçim yönünden Anayasaya aykırı olduğunu ileri sürmüştü, Cumhuriyet Savcısının da katıldığı bu savın ciddi olduğu kanısına varan Ağır Ceza Mahkemesi, 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendinin Anayasanın değişik 151. ve 22.4.1962 günlü, 44 sayılı Kanunun 27. maddeleri uyarınca biçim ve esas bakımından iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurmuştur.

II-İTİRAZIN GEREKÇESİ ÖZETİ :

Anayasa Mahkemesi, 2.7.1974 günlü, 1974/19-31 sayılı ve 28.11.1974 günlü, 1974/34-50 sayılı kararlarıyla 1803 sayılı Kanunun 5. maddesinin (A) bendi ile 2. maddesinin (A) bendini, Millet Meclisinde Anayasanın 92. maddesinin beşinci fıkrasına uygun olmayan biçimde yapılan oylama nedeniyle Anayasaya aykırı görerek o davalarda uygulanacak Türk Ceza Kanununun 127. ve Askeri Ceza Kanununun 56. maddeleri açısından iptal etmiştir. Eldeki davada uygulanması gereken 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendi de aynı nedenlerle Anayasaya aykırı düştüğü gibi, Af Yasasının ana ilke olarak diğer suçlar için esas kabul ettiği “cezanın yukarı sınırı” yönünden de Anayasanın eşitlik ilkesine aykırı düşmekte ve sözü geçen bendin Türk Ceza Kanununun 510. maddesi açısından iptal edilmesi gerekmektedir.

III-YASA METİNLERİ :

1- Anayasaya aykırılığı ileri sürülen Kanun kuralı :

15.5.1974 günlü, 1803 sayılı “Cumhuriyetin 50 nci Yılı Nedeniyle Bazı Suç ve Cezaların Affı Hakkındaki Kanun”un 2. maddesi şöyledir:

“Madde 2- 7.2.1974 tarihine kadar işlenmiş:

A) Türk Ceza Kanununun 127.,128.,129.,131.,132.,133. ncü maddelerinde 135. nci maddesinin ikinci bendinde, 136., 137.,138.,139 ncu maddelerinde, 146.ncü maddesinin üçüncü

Esas Sayısı : 1975/7

Karar Sayısı : 1975/33

fıkrasında, 148. nci maddesinde, 149. ncu maddesinin üçüncü fıkrasında, 150,152,156,157,168,171,172 ve 384 ncü maddeleriyle Askeri Ceza Kanununun 55,56 ve 59.ncu maddelerinde yazılı suçlardan dolayı 5 yıl ve daha az bir süre ile mahkum olanların cezaları, fer'i ve mütemmim cezaları ile ceza mahkumiyetlerinin sonuçlarını da kapsamak üzere affedilmiştir.

Yukarıda yazılı suçlardan dolayı beş yıldan fazla süre ile mahkum edilenlerin hürriyeti bağlayıcı cezalarının beş yılı ve para cezalarının tamamı affedilmiştir.”

B) Türk Ceza Kanununun 202, 203, 205, 206, 207, 209, 210, 212, 213, 214, 215,216, 217, 218, 219, 403 ncü maddeleriyle 404 ncü maddesinin 1 nci bendinde, 406,407,414/1, 415,416/2-3,491,492,493,494,495,497,498,499,500,503 ve 510 ncu maddeleriyle, Askeri Ceza Kanununun 131 ve 132 nci maddelerinde gösterilen suçları işleyenler hakkında ilgili maddede öngörülen Devlet zararı önceden ödenmek, tazminat hükümleri ise saklık kalmak şartıyla bu maddenin (A) bendi hükmü uygulanır.”

3-Dayanılan Anayasa kuralları :

Mahkemenin, Anayasaya aykırılık gerekçesinde dayandığı Anayasanın 92. maddesinin beşinci fıkrası ile 12. maddesi şöyledir.

“Madde 92.....

Millet Meclisi, Cumhuriyet Senatosundan gelen metni benimsemezse her iki Meclisin ilgili komisyonlarından seçilecek eşit sayıdaki üyelerden bir karma komisyon kurulur. Bu komisyonun hazırladığı metin Millet Meclisine sunulur. Millet Meclisi, karma komisyonca veya Cumhuriyet Senatosunca veya daha önce kendisince hazırlanmış olan metinlerden birini olduğu gibi kabul etmek zorundadır. Cumhuriyet Senatosunda üye tamsayısının salt çoğunluğu ile kabul edilmiş olan madde değişikliklerinde, Millet Meclisinin kendi ilk metnini benimsemesi için, üye tamsayısının salt çoğunluğunun oyu gereklidir. Bu halde açık oya başvurulur.”

“Madde 12- Herkes, dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayırımı gözetilmeksizin, kanun önünde eşittir.

Hiçbir kişiye, aileye, zürmeye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz.

IV. İLK İNCELEME :

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 15. maddesi uyarınca 17.2.1975 gününde Muhittin Taylan, Kâni Vrana, Kemal Berkem, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Ahmet Akar, Halit Zarbun, Ziya Önel, Abdullah Üner, Ahmet Koçak, Muhittin Gürün, Lütfi Ömerbaş, Adil Esmer, Nihat O.Akçakayalıoğlu ve Ahmet H.Boyacıoğlu'nun katılmaları ile yapılan ilk inceleme toplantısında:

, 1- Affa ilişkin yasama belgelerinin, Anayasaya uygunluk denetimine bağlı tutulup tutulmayacağı konusu görüşülüp tartışılmış ve bunların da Anayasaya uygunluk denetimine bağlı tutulması gerektiği ve Anayasa Mahkemesinin, konuyu incelemekle görevli ve yetkili bulunduğu sonucuna varılmıştır. Anayasa Mahkemesini bu sonuca ulaştıran gerekçeler

Esas Sayısı : 1975/7

Karar Sayısı : 1975/33

28.11.1974 günlü, Esas:1974/34-50 sayılı kararda (21.1.1975 günlü ve 15125 sayılı Resmi Gazete) yeterince açıklanmış olduğundan bunların burada yinelenmesine gerek görülmemiştir.

Şahap Arıç ve Halit ZARBUN, Anayasa Mahkemesinin affa ilişkin yasama belgelerinin Anayasaya uygunluğunu denetleyemeyeceğini ileri sürerek bu görüşe katılmamışlardır.

2- Dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendinin Türk Ceza Kanununun 510. maddesiyle sınırlı olarak incelenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ :

İtirazın esasına ilişkin rapor, İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesinin gerekçeli kararı, iptali istenen Yasa ve dayanılan Anayasa hükümleri ve konu ile ilgili öteki metinler okunduktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

1- İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesi, kararında itiraz konusu Yasa kuralının Millet Meclisinde Anayasaya uygun biçimde yasalaştırılmadığını, bu nedenle de iptal edilmesi gerektiğini ileri sürmüştür. Gerçekten 1803 sayılı Kanunun 5. maddesinin (A) bendinin, daha önce açılan bir iptal davası dolayısıyla, Millet Meclisince Anayasanın 92. maddesinin beşinci fıkrasının öngördüğü kurala aykırı bir yol izlenerek yasalaştırıldığı saptanmış ve söz konusu bent, Anayasa Mahkemesinin 2.7.1974 günlü, 19/31 sayılı kararıyla (12.7.1974 günlü, 14943 sayılı Resmi Gazete), yine aynı Kanunun 2. maddesinin (A) bendi de Türk Ceza Kanununun 127. ve Askeri Ceza Kanununun 56. maddeleriyle sınırlı olarak aynı nedenlerle ve Anayasa Mahkemesinin 28.11.1974 günlü, 34/50 sayılı kararıyla (21.1.1975 günlü, 15125 sayılı Resmi Gazete) biçim yönünden iptal edilmiştir.

İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesinin Anayasaya aykırılık itirazı da Türk Ceza Kanununun 510. maddesi bakımından 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendine yöneltilmiş ve bu bent de Millet Meclisinde Anayasanın 92. maddesinin beşinci fıkrasının öngördüğü kurala uygun düşmeyen bir yol izlenerek oylanmış ve böylece 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (A) bendi için saptanmış olan biçim aksaklığının, itiraz konusu (B) bendi için de geçerli olacağı ortaya çıkmış bulunmaktadır.

28.11.1974 günlü, 34/50 sayılı Anayasa Mahkemesi kararında yeterince açıklanmış bulunan konu ile ilgili gerekçelerin burada yinelenmesine yer görülmemiştir.

Aynı nedenlerle, 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendinin, İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesinin bakmakta olduğu davada uygulanacak olan Türk Ceza Kanununun 510. maddesi açısından iptal edilmesi gerekir.

Muhittin Gürün ve Nihat O. Akçakayalıoğlu bu gerekçeye ve Kemal Berkem, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Halit ZARBUN, Ahmet Koçak ve Ahmet Salih Çebi bu görüşe katılmamışlardır.

2- İtiraz konusu Yasa kuralı böylece biçim yönünden iptal edildiğine göre, Ağır Ceza Mahkemesinin ayrıca ileri sürdüğü esas yönünden Anayasaya aykırılık itirazı üzerinde durulmasına yer kalmamıştır.

3- İptal hükmünün yürürlüğe giriş günü:

Esas Sayısı : 1975/7

Karar Sayısı : 1975/33

Anayasanın değişik 152/2. ve Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkındaki Kanununun 50/4. maddelerinin uygulanması yolu ile iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günün ayrıca kararlaştırılmasına yer görülmemiştir.

Bu konuya ilişkin gerekçeler, Anayasa Mahkemesinin 7.1.1975 günlü, 1974/51-1975/13 sayılı kararında yeterince açıklanmış olduğundan bunların burada yinelenmesine yer bulunmamıştır.

Kemal Berkem, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Halit ZARBUN, Abdullah ÜNER ve Nihat O. AKÇAKAYALIOĞLU bu görüşe karşıyda bulunmuşlardır.

VI-SONUÇ :

1- 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı kanunun 2. maddesinin (B) bendindeki kuralın Millet Meclisinde Anayasanın 92. maddesinin beşinci fıkrası hükmüne aykırı olarak oylanmış bulunması nedeniyle biçim yönünden ve Türk Ceza Kanununun 510. maddesi açısından iptaline Kemal Berkem, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Halit ZARBUN, Ahmet Koçak ve Ahmet Salih ÇEBİ'nin karşı oylarıyla ve oyçokluğu ile;

2- İtiraz konusu Yasa kuralı biçim yönünden iptal edilmiş olduğuna göre ayrıca esas yönünden aykırılık sorunu üzerinde durulmasına yer olmadığına oybirliğiyle;

3- İşin niteliğine göre Anayasanın değişik 152. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günün ayrıca kararlaştırılmasına yer olmadığına, Kemal Berkem, Şahap Arıç, İhsan Ecemiş, Halit ZARBUN, Abdullah ÜNER ve Nihat O. AKÇAKAYALIOĞLU'nun karşıoylarıyla ve oyçokluğu ile;

4.3.1975 gününde karar verildi.

Başkan	Başkanvekili	Üye
Muhittin TAYLAN	Kâni VRANA	Kemal BERKEM

Üye	Üye	Üye
Şahap ARIÇ	İhsan ECEMİŞ	Ahmet AKAR

Karşıoy yazısı ekli

Esas Sayısı : 1975/7
Karar Sayısı : 1975/33

Üye	Üye	Üye
Halit ZARBUN	Abdullah ÜNER	Ahmet KOÇAK
	Karşıoy yazısı ilişiktir	Karşıoy ekli

Üye	Üye	Üye
Muhittin GÜRÜN	Lütfi ÖMERBAŞ	Hasan GÜRSEL
Karşıoy eklidir		

Üye	Üye	Üye
Ahmet Salih ÇEBİ	Nihat O.AKÇAKAYALIOĞLU	Ahmet H.BOYACIOĞLU
Karşıoy yazısı eklidir.	Karşıoy yazısı eklidir.	

KARŞIOY YAZISI

I.1803 sayılı Yasaya ilişkin teklifle ilgili madde metinlerinin, Millet Meclisi Genel Kurulunda, ayrı ayrı oylanmış bulunması, Anayasa'nın 92 nci maddesine aykırı düşmediğinden itiraz konusu kuralın biçim yönünden iptali gerekmiyeceği;

II. Anayasa Mahkemesi'nce biçim yönünden iptal edilip esasın incelenmesine girilmeyen hallerde oluşacak ve kamu düzenini bozacak nitelikte bulunan yasal boşluğun, yasama organınca, yeni bir düzenleme ile doldurulmasına olanak sağlanmak üzere, Anayasa'nın 152 ve 44 sayılı Yasanın 50 nci maddeleri uyarınca, iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarih için bir süre verilmesi uygun olacağı görüşü ile çoğunluk kararına karşıyım.

Üye
Kemal
BERKEM

Esas Sayısı : 1975/7
Karar Sayısı : 1975/33

KARŞIOY YAZISI

Mahkememizce;

- a) İtirazın incelenmesinin Anayasa Mahkemesi'nin görevine içine girdiğine;
- b) 1803 sayılı Af Kanunu'nun itiraz konusu maddesinin biçim yönünden iptaline;

c) İşin niteliğine göre Anayasa'nın değişik 152 nci maddesinin 2.fıkrası uyarınca iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günün ayrıca kararlaştırılmasına yer olmadığına oyçokluğuyla karar verilmiştir. Anayasaya uygun görmediğimden kararın bu kısımlarına katılmıyorum.Bu konulardaki karşıoylarım, (21 Ocak 1975 gün ve 15125 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan, Anayasa Mahkemesinin 1974/34,1974/50 sayı ve 20.11.1974 günlü) kararındaki karşıoy yazımın I,II,III nolu bentlerinde tafsilâtlı olarak yazdığım karşıoyların prensipleri itibariyle aynı nitelikte olduğundan bunların burada tekrarına lüzum görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle Anayasa Mahkemesi'nin bu kararının Anayasaya uygun olmadığını bildirdiğim kısımlarına, sözügeçen karşıoy yazımın I,II,III. nolu bentlerinde gösterilen nedenlerle karşıyım.

Üye

Şahap ARIÇ

KARŞIOY YAZISI

12.7.1974 günlü 14943 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Mahkememizin 2.7.1974 günlü, 1974/19-31 sayılı kararına ilişkin karşıoy yazımda açıkladığım gerekçelerle, çoğunluğun bu kararındaki görüşlerine de karşıyım.

Üye

İhsan ECEMİŞ

KARŞIOY YAZISI

21.1.1975 günlü 15125 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Mahkememizin 28.11.1974 günlü, 1974/34-50 sayılı kararına ilişkin karşıoy yazımda açıkladığım gerekçelerle, çoğunluğun bu kararına da katılmıyorum.

KARŞIOY YAZISI

Cumhuriyetin 50. Yılı Dolayısıyla yayımlanan 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin (B) bendinin, Millet Meclisinde Anayasanın 92. maddesinde yazılı biçimde oylanmamış olması nedeniyle ve esasa girişilmeksizin biçim yönünden (T.C.K.nun 510. maddesi açısından) iptaline karar verilmiştir. Böyle olunca sözü edilen hükmün yasama organında yeniden ele alınıp düzenlenmesi mümkün olduğundan yasama organına bu yetkisini kullanabilme olanağının sağlanması zorunluğu ortaya çıkmaktadır. Yasama organının bu yetkisini kullanabilmesi de Anayasa Mahkemesi kararının yürürlüğe girmesi konusunda Anayasanın 152. maddesi ile 44 sayılı Kanunun 50. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince uygun bir sürenin tanınmasına bağlı bulunmaktadır. Böyle bir süre verilmediği takdirde Anayasa Mahkemesinin iptal kararı, Resmi Gazetede yayımlandığı tarihte sözü edilen Af Kanununun 2. maddesinin (B) bendindeki kural yürürlükten kalkacak ve bu suretle Yasama organının maddeyi yeniden düzenlenmesine imkân kalmayacak ve bunun sonucu olarak da bu gibi suçlardan sanık olarak Kanun Koyucunun istek ve iradesi hilâfına Af Kanununun 1. maddesi ile on iki yıllık aften yararlanmış olacaklardır.

Anayasa Mahkemesinin kararının yürürlüğe girmesinde bir süre kabul edebilmek için herhalde (iptal hükmünün kamu düzenini tehdit edici yasal bir boşluğun meydana gelmesi) ne gerek yoktur. Anayasanın 152. maddesinde Anayasa Mahkemesinin iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi kararlaştırabilmesi için böyle bir şart aranmamış ve Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkındaki 44 sayılı Kanunun 50. maddesinde ise; Anayasa Mahkemesinin; gerekli gördüğü hallerde hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabileceği hükme bağlanmıştır.

Görülüyor ki: İptal hükmünün yürürlüğe girmesine bir süre verilmesi için her halde (Kanunda kamu düzenini tehdit edici bir boşluğun) meydana gelmesi gerekmekte ve (gereken hallerde) de böyle bir sürenin verileceği öngörülmektedir.

Anayasanın 152. maddesiyle 44 sayılı Kanunun 50. maddesinin üçüncü fıkrasında yer almış olan (gereken haller) in olayda gerçekleşmiş olup olmadığı sorununa gelince:

Anayasanın 64. maddesi hükmüne göre genel ve özel af ilân etmek yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisine aittir. Affın ölçüsünün saptanması da bu yetki cümlesinden bulunmaktadır. Kanun koyucu da bu yetkisine dayanarak 1803 sayılı Af Kanununda bir bölüm suçları ve cezaları tamamen affederken bir bölüm suçların cezalarından 12 yılını, diğer bir bölüm suçların cezalarından da yalnız 5 yılını affetmeyi uygun bulmuş ve bu arada Türk Ceza Kanununun 510. maddesinde yazılı inancı kötüye kullanma suçunun tamamen değil ancak bu suçtan verilen cezaların yalnız 5 yılının affedilmesini öngörmüştür.

Kanun koyucu, yukarıda da açıklandığı gibi 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin B bendinde bu gibi inancı kötüye kullanan suçunu genel değil özel affa tabi tuttuğuna ve Af Kanununun bu hükmü Anayasa Mahkemesince esası incelenmeksizin biçim yönünden iptal edilmiş olduğuna göre yasama organına bu hükmü yeniden düzenlemek imkânını sağlayacak bir süre verilmediği takdirde iptal hükmünün Resmi Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlüğe

Esas Sayısı : 1975/7

Karar Sayısı : 1975/33

girmesi ile bu suçlar, Kanun koyucunun istek ve iradesi dışında genel affın kapsamı içine girecektir.

Yukarıda yazılı nedenlerle; Anayasanın 152. maddesi gereğince iptal hükmünün yürürlük tarihinin ayrıca saptanması gerekeceği görüşümdedir.

Üye

Abdullah
ÜNER

KARŞIOY YAZISI

21.1.1975 günlü 15125 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Esas:1974/34/ Karar: 1974/50 sayılı Anayasa Mahkemesi kararına ilişkin karşıoy yazısının 3 numaralı bendinde açıkladığım gerekçe ile, çoğunluğun bu kararının aynı konu ile ilgili kısmına katılmıyorum.

Üye

Ahmet KOÇAK

KARŞIOY YAZISI

Yukarıki kararda (1975/7-1975/33), kanun teklif ve tasarılarının Cumhuriyet Senatosundaki görüşmeleri sonucunda, Millet Meclisince kabul edilmiş bulunan madde metinlerinin değiştirilmesi ve Millet Meclisince de bu değişikliklerin benimsenmemesi nedeniyle sorun, Anayasa'nın 92. maddesinin beşinci fıkrası gereğince Karma Komisyona gitmesi halinde; benimsenmeyen maddelere ilişkin olarak Cumhuriyet Senatosunca, karma komisyonca ve Millet Meclisince düzenlenen metinlerinin tümünün üç ayrı liste halinde ve her listenin toptan Millet Meclisinde oylanmaları gerektiği öne sürülerek, 1803 sayılı Af Kanunu hakkında bu yolda işlem yapılmıyarak maddelerin ayrı ayrı oya sunulmuş olmaları, Anayasaya aykırılık nedeni sayılmış ve iptal kararı bu gerekçeye dayandırılmaktadır.

Bu görüş, Anayasa'nın, hem 92. maddesine, hem de temel ilkelerine aykırı bulunmaktadır.

İptal kararının dayandırılması gereken düşünceler ise 2.7.1974 ve 28.11.1974 günlü ve (1974/19-1974/31), (1974/39-1974/51) sayılı Anayasa Mahkemesi kararlarına ilişkin karşıoy yazılarımda genişliğine belirtilmiş olduğundan tekrarı gereksiz bulunmuştur. (Resmi Gazete: Günler 12.7.1974, 29.1.1975 sayı :14943,S.9-12,15133-S.19-20)

Esas Sayısı : 1975/7

Karar Sayısı : 1975/33

Söz konusu karşıoy yazılarımda açıklanan nedenlerle bu kararın gerekçesine katılmıyorum.

Üye

Muhittin
GÜRÜN

KARŞIOY YAZISI

21.1.1975 günlü 15133 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Mahkememizin 28.11.1974 gün ve 1974/34-50 sayılı kararına ilişkin karşıoy yazısının 2 numaralı bendinde açıkladığım gerekçelerle, çoğunluğun iptaline ilişkin görüşüne karşıyım.

Üye

Ahmet Salih
ÇEBİ

KARŞIOY YAZISI

T.C.Anayasası'nın 92. madde beşinci fıkrâ hükmünün işletilişî bakımından "oylanacak metin" ve "oylanacak usulü" için, 14943 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2.7.1974 ve 19/31 sayılı Mahkememiz kararına bağılı karşıoy yazımda açıkladığım

Resmi Gazetenin 21 Ocak 1975 günlü, 15125 sayısında yayımlanan Mahkememiz 28.11.1974 günlü kararına ek karşıoy yazımda iptâl hükmü yürürlüğünün bir ileri tarihe bırakılması zorunluluğu olarak işaretlediğim,

Görüş ve düşüncelerimle anayasal denetime konu yapılan kural'ın iptali gerekçesine ve iptâl hükmü yürürlüğü için ayrı bir gün karalaştırılmayışına karşıyım.

Üye

Nihat O.
AKÇAKAYALIOĞLU